

1Kr kapitola 22.

[1] Po tři roky nedošlo mezi Aramem a Izraelem k válce. [2] V třetím roce sestoupil Jóšafat, král judský, ke králi izraelskému. [3] Izraelský král řekl svým služebníkům: "Víte, že Rámot v Gileádu patří nám? A my otálíme vzít jej z rukou aramejského krále." [4] Pak se otázel Jóšafata: "Půjdeš se mnou do války o Rámot v Gileádu?" Jóšafat izraelskému králi odpověděl: "Jsme jedno, já jako ty, můj lid jako tvůj lid, mí koně jako tví koně." [5] Jóšafat izraelskému králi řekl: "Dotaž se ještě dnes na slovo Hospodinovo." [6] Izraelský král shromáždil proroky, na čtyři sta mužů, a řekl jim: "Mám jít do války proti Rámotu v Gileádu nebo mám od toho upustit?" Odpověděli: "Jdi, Panovník jej vydá králi do rukou." [7] Ale Jóšafat se zeptal: "Cožpak tu už není žádný prorok Hospodinův, abychom se dotázali skrze něho?" [8] Izraelský král Jóšafatovi odpověděl: "Je tu ještě jeden muž, skrze něhož bychom se mohli dotázat Hospodina, ale já ho nenávidím, protože mi neprorokuje nic dobrého, nýbrž jen zlo. Je to Míkajáš, syn Jimlův." Jóšafat řekl: "Nechť král tak nemluví!" [9] Izraelský král tedy povolal jednoho dvořana a řekl: "Rychle přiveď Míkajáše, syna Jimlova." [10] Král izraelský i Jóšafat, král judský, seděli každý na svém trůnu, slavnostně oblečení, na humně u vchodu do samařské brány a všichni proroci před nimi prorokovali. [11] Sidkijáš, syn Kenaanův, si udělal železné rohy a říkal: "Toto praví Hospodin: 'Jimi budeš trkat Arama, dokud neskoná.'" [12] Tak prorokovali všichni proroci: "Vytáhni proti Rámotu v Gileádu. Budeš mít úspěch. Hospodin jej vydá králi do rukou!" [13] Posel, který šel zavolat Míkajáše, mu domlouval: "Hle, slova proroků jednými ústy ohlašují králi dobré věci. Ať je tvá řeč jako řeč každého z nich; mluv o dobrých věcech." [14] Míkajáš odpověděl: "Jakože živ je Hospodin, budu mluvit to, co mi řekne Hospodin." [15] Když přišel ke králi, král mu řekl: "Míkajáši, máme jít do války proti Rámotu v Gileádu, nebo máme od toho upustit?" On mu odpověděl: "Vytáhni, budeš mít úspěch. Hospodin jej vydá králi do rukou." [16] Král ho okřikl: "Kolikrát tě mám zapřísahat, abys mi v Hospodinově jménu nemluvil nic než pravdu?" [17] Míkajáš odpověděl: "Viděl jsem všecken izraelský lid rozptýlený po horách jako ovce, které nemají pastýře. Hospodin řekl: 'Zůstali bez pánů, ať se každý v pokoji vrátí domů.'" [18] Izraelský král řekl Jóšafatovi: "Neřekl jsem ti, že mi nebude prorokovat nic dobrého, nýbrž jen zlo?" [19] Ale Míkajáš pokračoval: "Tak tedy slyš slovo Hospodinovo. Viděl jsem Hospodina, sedícího na trůně. Všecken nebeský zástup stál před ním zprava i zleva. [20] Hospodin řekl: 'Kdo zláká Achaba, aby vytáhl a padl u Rámotu v Gileádu?' Ten říkal to a druhý ono. [21] Tu vystoupil jakýsi duch, postavil se před Hospodinem a řekl: 'Já ho zlákám.' Hospodin mu pravil: 'Čím?' [22] On odpověděl: 'Vyjdu a stanu se zrádným duchem v ústech všech jeho proroků.' Hospodin řekl: 'Ty ho zlákáš, ty to dokážeš. Jdi a učiň to!' [23] A nyní, hle, Hospodin dal zrádného ducha do úst všech těchto tvých proroků. Hospodin ti ohlásil zlé věci." [24] Sidkijáš, syn Kenaanův, přistoupil, uhradil Míkajáše do tváře a řekl: "Kudy přešel Hospodinův duch ode mne, aby mluvil skrze tebe?" [25] Míkajáš řekl: "To uvidíš v onen den, až vejdeš do nejzazšího pokojíku, aby ses ukryl." [26] Izraelský král nařídil: "Seber Míkajáše a odveď ho k veliteli města Ámonovi a ke královu synu Jóašovi. [27] Vyřídíš: 'Toto praví král: Tady toho vsaďte do vězení a dávejte mu jen kousek chleba a trochu vody, dokud nepřijdu v pokoji.'" [28] Ale Míkajáš řekl: "Jestliže se vrátíš zpět v pokoji, nemluvil skrze mne Hospodin." A připojil: "Slyšte to, všichni lidé!" [29] Král izraelský i Jóšafat, král judský, vytáhli proti Rámotu v Gileádu. [30] Izraelský král řekl Jóšafatovi, že se přestrojí, až vyjede do boje. Dodal: "Ty ovšem obleč své roucho." Tak se izraelský král přestrojil a vyjel do boje. [31] Aramejský král přikázal třiceti dvěma velitelům své vozby: "Nebojujte ani s malým ani s velkým, ale jen se samým izraelským králem!" [32] Když velitelé vozby spatřili Jóšafata, řekli si: "To je jistě izraelský král!" Odbočili, aby bojovali proti němu. Tu Jóšafat vyrazil válečný pokřik. [33] Když velitelé vozby viděli, že to není izraelský král, odvrátili se od něho. [34] Kdosi však bezděčně napjal luk a zasáhl izraelského krále mezi články pancíře. Král řekl svému vozataji: "Obrat' a odvez mě z bojiště, jsem raněn." [35] Ale boj se toho dne tak vystupňoval, že král musel zůstat na voze proti Aramejcům; večer pak zemřel. Krev z rány vytékala do korby vozu. [36] Při západu slunce se táborem rozlehl pokřik: "Každý do svého města, každý do své země!" [37] Král tedy zemřel a byl dopraven do Samaří. V Samaří krále pohřbili. [38] Když oplachovali vůz v samařském rybníku, chlemtali psi jeho krev a nevěstky se v ní omývaly, podle slova Hospodinova, které ohlásil. [39] O ostatních příbězích Achabových, o všem, co konal, o domě ze slonoviny, který vystavěl, a o všech městech, která vystavěl, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských. [40] I ulehl Achab ke svým otcům. Po něm se stal králem jeho syn Achazjáš. [41] Ve čtvrtém roce vlády izraelského krále Achaba se stal králem nad Judou Jóšafat, syn Ášův. [42] Jóšafatovi bylo třicet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvacet pět let. Jeho matka se jmenovala Azúba; byla to dcera Šilchího. [43] Chodil po všech cestách svého otce Ásy. Neodchýlil se od nich, ale činil to, co je správné v Hospodinových očích. [44] Jenom neodstranil posvátná návrší; lid na posvátných návrších ještě obětoval a páčil kadidlo. [45] Jóšafat také žil v pokoji s králem izraelským. [46] O ostatních příbězích Jóšafatových, o jeho bohatýrských činech, jež konal, a jak bojoval, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských. [47] Zbytek těch, kdo provozovali modlářské smilstvo a zůstali ještě ve dnech jeho otce Ásy, vymýtil ze země. [48] V Edómu tenkrát neměli krále, byl tam královský správce. [49] Jóšafat dal udělat zámořské lodě, aby pluly do Ofiru pro zlato, ale nevyplul; lodě ztroskotaly v Esjón-geberu. [50] Achazjáš, syn Achabův, tehdy řekl Jóšafatovi: "Ať se plaví na lodích s tvými služebníky i moji služebníci!" Ale Jóšafat nesvolil. [51] I ulehl Jóšafat ke svým otcům a byl pohřben vedle svých otců v městě svého otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Joram. [52] V sedmáctém roce vlády judského krále Jóšafata se stal králem nad Izraelem v Samaří Achazjáš, syn Achabův. Kraloval nad Izraelem dva roky. [53] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Chodil po cestě svého otce a své matky i po cestě Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu. [54] Sloužil Baalovi a klaněl se mu a urážel Hospodina, Boha Izraele; všechno konal tak jako jeho otec.